

flhdelse paa Sagen. Den eneste væsentlige Endring, som Udvalget indstillede ifjor og har gjentaget iaar, er ved den 18de Antegning til § 5, som angaaer Betalingen af Jernbanearbejderne i Sjælland og Fyen. Der er dertil paa Finantsloven bevilget og givet Bemyndigelse for Regjeringen til at udstede et Beløb i Obligationer til Værdi af 2,200,000 Rd. Fremdeles blev der paa en Tillægsbevilling indrømmet Bemyndigelse til Udstedelse af Obligationer til Beløb af 338,000 Rd. Paa Finantsloven for 1863—64 blev der givet Bemyndigelse til at udstede for 3,400,000 Rd., og paa Tillægsbevillingen var der indrømmet Regjeringen Ret til at udbetale Alt i Finantsaaret 1862—63 af det Beløb, som var bevilget for 1863—64. Der er i det Hele taget i Finantsaaret blevet udstedt Obligationer til en Værdi af 4,863,351 Rd. 81 ø., medens hele den Bevilling, Regjeringen havde at raade over, var 5,938,000 Rd. Der er altsaa ikke benyttet det hele Beløb. Imidlertid har Statsrevisionen troet, at der er blevet fulgt en mindre rigtig Fremgangsmaade, idet Reservecapitalen har overtaget en Deel af Obligationerne, nemlig til en Værdi af 490,800 Rd., betalt med 471,168 Rd., og disse Penge ere blevne betalte contant til Entreprenørerne for Jernbanearbejderne. Statsrevisionen er ikke gaaet ind paa, hvorvidt denne Operation har været fordeelagtig eller skadelig for Statskassen, den har blot taget Sagen fra den formelle Side og meent, at Regjeringen ikke havde nogen Bemyndigelse dertil. Udvalget maa derfor holde sig til den samme Side af Sagen, og har heller ikke havt tilstrækkeligt Materiale til at kunne gaae ind paa, hvorvidt Transactionen var hensigtsmæssig eller ikke; men i ethvert Fald havde Udvalget heller ikke havt Anledning dertil, da det kom an paa, om Regjeringen var bemyndiget eller ikke bemyndiget, og med Hensyn hertil har Finantslovens Redaction i Forbindelse med Finantsudvalgets Ordførers Udtalelse været tilstrækkelige Momenter for Udvalget til at anerkjende Regjeringen for fuldstændigt berettiget til, hvad den har gjort. Paa Finantsudvalget stod en Redaction, saalydende: „I Anledning af Udgifterne til Jernbanevæsenet realiseres af Kon-

gerigets Reservecapital et Beløb til Værdi af indtil 2,200,000 Rd. imod at der udsædtes og henlægges til Reservecapitalen 4 pCt.s fra Creditors Side uopsigelige Statsobligationer af lige Værdi.“ Finantsudvalget foreslog imidlertid en Forandring i denne Formulering og indsatte i Stedet derfor: „I Anledning af Udgifterne til Jernbanevæsenet bemyndiges Regjeringen til at udsædte 4 pCt.s fra Creditors Side uopsigelige Statsobligationer til Værdi af indtil 2,200,000 Rd.“ Udvalget skal gjerne indrømme, at, naar man kun seer hen til denne Redaction, kunde der være Tvivl, om Regjeringen havde havt denne Bemyndigelse eller ikke; men Finantsudvalget har selv givet en Fortolkning deraf, idet dets Ordfører har udtalt: „Redactionen, som Udvalget har foreslaaet, giver ham (o: Finantsministeren) Alt, hvad han kan forlange. Den bemyndiger ham til at anvende disse Jernbanobligationer til Betaling af de Udgifter, Jernbaneanlægget foranlediger, naturligvis i Henhold til Jernbancontracten; han kan benytte dem enten ligefrem til Betaling eller sælge dem og betale med constante Penge, og forsaavidt han skulde foretrække det Sidste, er der Intet til Hinder for, at de Indtægter og Udgifter, som derved foranlediges, opføres paa Reservecapitalens Conto. Endelig indeholder denne Redaction Intet, der kunde indskrænke den Raadighed, Finantsministeren i Forveien maatte have til at raade over Reservecapitalens Midler.“ Efter denne Forklaring af Ordføreren maa Redactionen forstaaes saaledes, at Ministeriet endogsaa havde friere Hænder, end det vilde have havt efter dets egen Redaction med Hensyn til Bemyndigelsen; thi efter denne vilde det være forekommet tvivlsomt, om Regjeringen ikke var forbunden til at gjøre Operationen igjennem Reservecapitalen, udbetale contant og henlægge Obligationerne til Reservecapitalen. Finantsministeren tiltraadte denne Endring og yttrede, at den ikke gjorde nogen „Indskrænkning i Regjeringens hidtil havde Raadighed med Hensyn til Anvendelsen af Reservecapitalen, eller i alt Fald med Hensyn til den Form, hvorunder Regjeringen havde tænkt sig, at hele denne Transaction skulde finde Sted, nemlig at hele Indtægten og Udgiften med Hensyn til disse